Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 2. junija 2022*

„Predhodno odločanje – Direktiva 2010/75/EU – Člen 3(9) – Celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja – Postopek za spremembo dovoljenja – Udeležba zadevne javnosti – Pojem ‚znatna sprememba' obrata – Podaljšanje trajanja obratovanja odlagališča"

V zadevi C-43/21,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče, Češka republika) z odločbo z dne 20. januarja 2021, ki je na Sodišče prispela 27. januarja 2021, v postopku

FCC Česká republika s.r.o.

proti

Ministerstvo životního prostředí,

Městská část Ďáblice,

Spolek pro Ďáblice,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi C. Lycourgos, predsednik senata, S. Rodin, J.-C. Bonichot (poročevalec), sodnika, L. S. Rossi in O. Spineanu Matei, sodnici,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za češko vlado L. Dvořáková, M. Smolek in J. Vláčil, agenti,

– za Evropsko komisijo M. Noll-Ehlers, P. Ondrůšek in C. Valero, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 27. januarja 2022

* Jezik postopka: češčina.

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 3(9) Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL 2010, L 334, str. 17).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo FCC Česká republika s.r.o. na eni strani ter Ministerstvo životního prostředí (ministrstvo za okolje, Češka republika), Městská část Praha-Ďáblice (okrožje Praga-Ďáblice, Češka republika) in Spolek pro Ďáblice na drugi strani v zvezi z odločbo z dne 29. decembra 2015 o spremembi dovoljenja za obratovanje odlagališča Praha-Ďáblice, izdanega tej družbi za podaljšanje obdobja skladiščenja z 31. decembra 2015 na 31. december 2017.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V uvodni izjavi 2 Direktive 2010/75 je navedeno:

„Da bi se preprečilo, zmanjšalo in v čim večji meri odpravilo onesnaževanje, ki je posledica industrijskih dejavnosti, v skladu z načelom ‚onesnaževalec plača' in načelom preprečevanja onesnaževanja, je treba vzpostaviti splošen okvir za nadzor glavnih industrijskih dejavnosti, pri čemer je treba dati prednost ukrepanju pri viru, zagotoviti preudarno upravljanje naravnih virov ter po potrebi upoštevati gospodarski položaj in posebne lokalne značilnosti kraja, v katerem se industrijska dejavnost izvaja."

4 V uvodni izjavi 5 te direktive je navedeno:

„Da se zagotovi preprečevanje in nadzor onesnaževanja, bi moral vsak posamezni obrat delovati le, če ima dovoljenje […]"

5 V uvodni izjavi 18 navedene direktive je navedeno:

„Spremembe v obratu lahko povzročijo večjo stopnjo onesnaževanja okolja. Upravljavci bi morali pristojni organ obvestiti o vsaki načrtovani spremembi, ki bi lahko vplivala na okolje. Znatnih sprememb obratov, ki imajo lahko znatne negativne vplive na zdravje ljudi ali okolje, ne bi smeli uvajati brez dovoljenja, izdanega v skladu s to direktivo."

6 V uvodni izjavi 27 te direktive je navedeno:

„V skladu z Aarhuško konvencijo o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah [(UL 2005, L 124, str. 4), sklenjena s Sklepom Sveta 2005/370/ES z dne 17. februarja 2005 (UL 2005, L 124, str. 1)] je pri sprejemanju odločitev potrebno učinkovito sodelovanje javnosti, da se omogoči, da javnost izrazi mnenja in skrbi, ki

lahko zadevajo te odločitve, nosilec odločitev pa, da jih upošteva ter da se tako poveča odgovornost in transparentnost procesa odločanja in prispeva k zavesti javnosti o okoljskih vprašanjih in podpori sprejetim odločitvam. […]“

7 V skladu s členom 3(9) Direktive 2010/75 „‚znatna sprememba‘ pomeni: spremembo v vrsti ali delovanju obrata ali kurilne naprave, sežigalnice odpadkov ali naprave za sosežig odpadkov, ali njihove razširitve, ki ima lahko znatne negativne vplive na zdravje ljudi ali okolje“.

8 Člen 4 te direktive od držav članic zahteva, da sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da noben obrat ali kurilna naprava, sežigalnica odpadkov ali naprava za sosežig odpadkov ne obratuje brez dovoljenja.

9 Člen 10 navedene direktive, naslovljen „Področje uporabe“, določa:

„To poglavje se uporablja za dejavnosti iz Priloge I in, kjer je primerno, za dejavnosti, ki dosegajo prage zmogljivosti iz navedene priloge.“

10 Člen 12 iste direktive, naslovljen „Vloge za dovoljenje“, določa:

„1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da vloga za dovoljenje vključuje opis:

(a) obrata in njegovih dejavnosti;

(b) surovin in pomožnih materialov, drugih snovi in energije, uporabljenih ali proizvedenih v obratu;

(c) virov emisij iz obrata;

(d) stanja na kraju obrata;

(e) kjer je primerno, izhodiščnega poročila skladno s členom 22(2);

(f) vrste in količine predvidljivih emisij iz obrata v vsako prvino okolja kot tudi opredelitev pomembnih vplivov emisij na okolje;

(g) predlaganega tehnološkega postopka in drugih tehnologij za preprečevanje ali, če to ni mogoče, zmanjševanje emisij iz obrata;

(h) ukrepov za preprečevanje, pripravo za ponovno uporabo, recikliranje in predelavo odpadkov, nastalih v obratu;

(i) nadaljnjih ukrepov, načrtovanih za uskladitev s splošnimi načeli o osnovnih obveznostih upravljavca, kot je predvideno v členu 11;

(j) ukrepov, načrtovanih za spremljanje emisij v okolje;

(k) glavne alternative predlaganim tehnološkim postopkom, tehnologijam in ukrepom, ki jih je vlagatelj preučil v osnutku.

Vloga za dovoljenje vsebuje tudi poljuden povzetek vsebin, navedenih v prvem pododstavku.

2. Če podatki v skladu z zahtevami iz Direktive 85/337/EGS ali varnostno poročilo v skladu z Direktivo 96/82/ES ali drugi podatki, zbrani na podlagi druge zakonodaje, izpolnjujejo katero koli od zahtev iz odstavka 1, se jih lahko vključi v vlogo ali se jih tej vlogi priloži.“

11 Člen 14(1) in (2) iste direktive 2010/75, naslovljen „Pogoji za dovoljenje“, določa:

„1. Države članice zagotovijo, da dovoljenje vsebuje vse ukrepe, potrebne za skladnost z zahtevami za izdajo dovoljenj iz členov 11 in 18.

Ti ukrepi vključujejo najmanj naslednje:

(a) mejne vrednosti emisij za onesnaževala, našteta v Prilogi II in za druga onesnaževala, za katera je verjetno, da jih posamezni obrat izpušča v pomembnih količinah, pri čemer je treba upoštevati njihovo vrsto in zmožnost prenašanja onesnaženja iz ene prvine okolja v drugo;

(b) ustrezne zahteve, ki zagotavljajo varstvo tal in podtalnice ter ukrepe za spremljanje odpadkov, nastalih v obratu, in ravnanje z njimi;

(c) primerne zahteve za spremljanje emisij, ki določajo:
   (i) metodologijo merjenja, pogostnost, postopek vrednotenja in
   (ii) kadar se uporabi točka (b) člena 15(3), morajo biti rezultati spremljanja emisij na voljo za enaka časovna obdobja in referenčne pogoje kot za ravni emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami;

(d) obveznost, da se pristojnemu organu redno in vsaj enkrat letno zagotavljajo:
   (i) informacije na podlagi rezultatov spremljanja emisij iz točke (c) in drugi zahtevani podatki, ki pristojnemu organu omogočijo preverjanje skladnosti s pogoji iz dovoljenja, in
   (ii) pri uporabi točke (b) člena 15(3) povzetek rezultatov spremljanja emisij, ki omogoča primerjavo z ravnmi emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami;

(e) ustrezne zahteve za redno vzdrževanje in nadzor nad ukrepi za preprečevanje emisij v tla in podtalnico v skladu s točko (b) in ustrezne zahteve v zvezi z rednim spremljanjem stanja tal in podtalnice glede zadevnih nevarnih snovi, za katere je verjetno, da bodo najdene na lokaciji, ob upoštevanju možnosti onesnaženja tal in podtalnice na lokaciji obrata;

(f) ukrepe, ki se nanašajo na pogoje, ki niso običajni pogoji obratovanja, kot so zagon in ustavitev, puščanje, okvare v delovanju, trenutne zaustavitve in dokončno prenehanje obratovanja;

(g) določbe o zmanjševanju onesnaževanja na velike razdalje ali čezmejnega onesnaževanja okolja na najnižjo možno raven;

(h) pogoje za ocenjevanje skladnosti z mejnimi vrednostmi emisij ali sklic na veljavne zahteve, navedene na drugem mestu.

2. Za namene točke (a) odstavka 1 se mejne vrednosti emisij lahko dopolnijo ali nadomestijo z enakovrednimi parametri ali tehničnimi ukrepi, ki zagotavljajo enakovredno stopnjo varstva okolja.

[…]“

12 Člen 20 te direktive, naslovljen „Spremembe obrata, ki jih izvede upravljavec“, določa:

„1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da upravljavec obvesti pristojni organ o vsaki načrtovani spremembi v vrsti ali delovanju obrata ali razširitvi obrata, ki bi lahko vplivala na okolje. Če je primerno, pristojni organ posodobi dovoljenje.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da upravljavec ne izvede nobene načrtovane znatne spremembe brez dovoljenja, izdanega v skladu s to direktivo.

Vloga za dovoljenje in odločitev pristojnega organa zajemata tiste dele obrata in podrobnosti iz člena 12, na katere bi znatna sprememba lahko vplivala.

3. Vsaka sprememba v vrsti ali delovanju obrata ali razširitev obrata se šteje za znatno spremembo, če se z njo samo po sebi dosega pragove zmogljivosti iz Priloge I.“

13 Člen 24(1) navedene direktive določa:

„Države članice zagotovijo, da dobi prizadeta javnost zgodnje in učinkovite možnosti sodelovanja v naslednjih postopkih:

[…]

(b) izdaja dovoljenja za vsako večjo spremembo;

[…]“

14 Člen 25 iste direktive, naslovljen „Dostop do sodišč“, določa:

„1. Države članice v skladu z ustrezno nacionalno zakonodajo članom zadevne javnosti zagotovijo dostop do revizije postopka pred sodiščem ali pa pred drugim neodvisnim in nepristranskim organom, vzpostavljenim z zakonom, da izpodbijajo materialno in postopkovno zakonitost odločitev, dejanj ali opustitev ob upoštevanju člena 24, ko je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) če imajo zadosten interes;

(b) če uveljavljajo kršeno pravico, kadar jo upravno postopkovno pravo države članice zahteva kot predpogoj.

2. Države članice določijo, na kateri stopnji se lahko izpodbijajo odločitve, dejanja ali opustitve.

3. Države članice skladno s ciljem omogočiti zadevni javnosti dostop do sodišč določijo, kaj predstavlja zadosten interes in kršitev pravice.

S tem ciljem se interes katere koli nevladne organizacije, ki spodbuja varstvo okolja in ki izpolnjuje zahteve v okviru nacionalnega prava, šteje za zadosten za namen točke (a) odstavka 1.

Za take organizacije se šteje, da imajo pravice, ki so lahko kršene[,] za namen točke (b) odstavka 1.

4. Odstavki 1, 2 in 3 ne izključujejo možnosti postopka predhodne revizije upravnega organa in ne vplivajo na zahtevo izčrpanja upravnih revizijskih postopkov pred prizivom k sodnim revizijskim postopkom, kjer taka zahteva obstaja po nacionalnem pravu.

Vsak tak postopek mora biti pošten, nepristranski, pravočasen in ne tako drag, da bi onemogočal njegovo uporabo.

5. Države članice zagotovijo, da so javnosti dostopni praktični podatki o dostopu do upravnih in sodnih revizijskih postopkov.“

Češko pravo

Zakon o celostnem preprečevanju onesnaževanja

15 Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci) (zakon št. 76/2002 o celostnem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja, o integriranem registru onesnaževanja in o spremembi nekaterih drugih zakonov (zakon o celostnem preprečevanju)) v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja v postopku v glavni stvari, s katerim je bila v češki pravni red prenesena Direktiva 2010/75, v členu 2(i) „znatno spremembo“ opredeljuje kot:

„spremembo uporabe, spremembo načina obratovanja ali velikosti obrata, ki lahko zelo negativno vpliva na zdravje ljudi ali okolje; za znatne spremembe se vedno štejejo:

1. sprememba uporabe, sprememba načina obratovanja ali sprememba velikosti obrata, če se samo zaradi tega dosežejo mejne vrednosti, določene v prilogi 1 k zakonu […]“.

16 V skladu s členom 7(1) tega zakona so udeleženci v postopkih za izdajo celostnega dovoljenja vedno:

„(a) upravljavec obrata,

(b) lastnik obrata, če ta ni upravljavec obrata,

(c) občina, v kateri je ali bo nameščen obrat,

[…]

(e) združenja državljanov, nepridobitne organizacije, sindikati delodajalcev ali gospodarske zbornice, katerih cilj sta podpora in zaščita poklicnih interesov ali javnih interesov na podlagi posebnih zakonskih določb, pa tudi občine ali regije, v katerih lahko ta obrat vpliva na okolje, če se v 8 dneh od datuma objave povzetka informacij, ki jih vsebuje prijava, v skladu z odstavkom 8 pisno prijavijo pri uradu kot udeleženci postopka.“

17 Določbe člena 19a zakona o celostnem preprečevanju urejajo postopek za spremembo celostnega dovoljenja. Člen 19a(4) tega zakona določa, da če ne gre za znatno spremembo obrata, v postopku za spremembo celostnega dovoljenja sodelujejo samo „udeleženci“, navedeni v členu 7(1)(a) in (b) navedenega zakona, to sta upravljavec in lastnik obrata. O izdaji in spremembi celostnega

dovoljenja odločajo regionalni uradi (Češka republika), v Pragi je to Magistrát hlavního města Prahy (mestni urad glavnega mesta Praga). Za obravnavanje upravnih pritožb zoper njihove odločbe je pristojno ministrstvo za okolje, ki je pritožbeni organ.

Zakon o presoji vplivov na okolje

18 Z zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (zakon št. 100/2001 o presoji vplivov na okolje) v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja v postopku v glavni stvari (v nadaljevanju: zakon št. 100/2001), je prenešena Direktiva 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL 2012, L 26, str. 1).

19 Člen 3 zakona št. 100/2001 v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja v postopku v glavni stvari, določa, da v njem:

„[…]

(c) ustrezno ozemlje pomeni ozemlje, na katerega okolje in prebivalce bi projekt ali zasnova lahko znatno vplivala,

(d) ustrezna lokalna enota pomeni enoto lokalne samouprave, znotraj katere je vsaj del ustreznega ozemlja,

[…]

(i) ustrezna skupnost pomeni:

[…]

2. pravno osebo zasebnega prava, ki v skladu z ustanovnim aktom deluje na področju varstva okolja ali javnega zdravja in ki kot glavne dejavnosti ne opravlja gospodarske ali druge pridobitne dejavnosti, ki je bila ustanovljena vsaj tri leta pred datumom objave informacij o nadzornem postopku, v skladu s členom 9b(1), ali pa pred dnevom izdaje odločbe, v skladu s členom 7(6), ali ki jo s svojimi podpisi podpre najmanj 200 oseb.“

20 Člen 9c navedenega zakona določa:

„V primeru prijave pri upravnemu organu, ki vodi nadzorni postopek, s predložitvijo pisne izjave v 30 dneh od datuma objave informacij v skladu s členom 9b(1), udeleženec v nadzornem postopku postane tudi:

(a) ustrezna enota lokalne samouprave ali

(b) ustrezna skupnost iz člena 3(i), točka 2.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

21 Družba FCC Česká republika upravlja odlagališče v okrožju Praha-Ďáblice na podlagi dovoljenja, izdanega leta 2007 na podlagi zakona o celostnem preprečevanju onesnaževanja. To dovoljenje, ki je bilo večkrat spremenjeno, je bilo med drugim dvakrat spremenjeno za to, da bi se podaljšalo obdobje skladiščenja. Družba FCC Česká republika je konec leta 2015 pri upravi mesta Praga, in sicer pristojnem organu, zaprosila za tretji odlog predvidenega datuma konca obratovanja, ki je bil določen na 31. december 2015. Ta upravni organ je z odločbo z dne 29. decembra istega leta ugodil zahtevi in končni datum skladiščenja odložil na 31. december 2017.

22 Okrožje Praha-Ďáblice in Spolek pro Ďáblice, združenje za varovanje okolja, sta zoper to odločbo vložila upravno pritožbo pri ministrstvu za okolje, ki jo je zavrglo kot nedopustno z obrazložitvijo, da vlagatelji niso stranke v postopku spremembe celostnega dovoljenja.

23 Ti sta odločbo o zavrnitvi, ki jo je izdalo ministrstvo za okolje, predložili Městský soud v Praze (mestno sodišče v Pragi, Češka republika), ki jo je razveljavilo, ker je bilo podaljšanje dovoljenja za odlaganje „znatna sprememba“ v smislu člena 2(i) zakona o celostnem preprečevanju, ki daje pravico do sodelovanja javnosti v skladu z Direktivo 2010/75.

24 Družba FCC Česká republika je zoper sodbo Městský soud v Praze (mestno sodišče v Pragi) vložila pritožbo pri Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče, Češka republika), to je pri predložitvenem sodišču. Trdi, da ob upoštevanju sodne prakse Sodišča, ki jo navaja Městský soud v Praze (mestno sodišče v Pragi), zgolj dvoletnega podaljšanja obdobja skladiščenja, ker ne vključuje del ali posegov, ki bi spreminjali fizično stvarnost območja, ni mogoče opredeliti kot „znatno spremembo“ v smislu člena 2(i) zakona o celostnem preprečevanju.

25 Podaljšanje dovoljenja naj ne bi spremenilo niti velikosti odlagališča niti njegove skupne zmogljivosti skladiščenja odpadkov. Družba FCC Česká republika naj bi prav zato, da bi zapolnila odlagališče do dovoljene zmogljivosti, vložila prošnjo za podaljšanje obdobja skladiščenja. Nazadnje, če bi podaljšanje dovoljenja moralo imeti posledice za okolje, po mnenju družbe FCC Česká republika ne bi šlo za „znatno spremembo“ v smislu člena 2(i) zakona o celovitem preprečevanju.

26 Predložitveno sodišče navaja, da se Sodišče do zdaj še ni izreklo o razlagi pojma „znatna sprememba“ v smislu Direktive 2010/75.

27 Čeprav v postopku v glavni stvari ni prišlo do spremembe največje dovoljene površine ali skupne zmogljivosti odlagališča, poudarja, da se bodo zaradi podaljšanja obdobja skladiščenja odpadki odlagali na odlagališče dodatni dve leti. Predložitveno sodišče tudi ugotavlja, da je v skladu z uvodno izjavo 12 in členom 1 Direktive 2010/75 njen cilj doseči visoko raven varstva okolja kot celote. Zato ne vidi ovire za to, da bi podaljšanje obratovanja obrata lahko pomenilo „znatno spremembo“, ker bi to podaljšanje lahko negativno vplivalo na zdravje ljudi ali okolje, kot se to zahteva s členom 3, točka 9, te direktive.

28 V teh okoliščinah je Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 3, točka 9, Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celostno preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) razlagati tako, da pojem ‚znatna sprememba' obrata zajema tudi podaljšanje obdobja skladiščenja na odlagališču odpadkov, tudi če se hkrati ne spremeni odobrena največja površina in dovoljena skupna zmogljivost odlagališča?"

Vprašanje za predhodno odločanje

29 Predložitveno sodišče z vprašanjem sprašuje, ali je treba člen 3, točka (9), Direktive 2010/75 razlagati tako, da zgolj podaljšanje obdobja skladiščenja na odlagališču, ne da bi se spremenila največja dovoljena površina obrata ali njegova dovoljena skupna zmogljivost, pomeni „znatno spremembo" v smislu te določbe.

30 Najprej je treba poudariti, da so odlagališča, ki lahko sprejmejo več kot 10 ton odpadkov na dan ali imajo skupno zmogljivost več kot 25.000 ton, med dejavnostmi, naštetimi v Prilogi I k tej direktivi, za katere je treba, ker spadajo na področje uporabe poglavja II navedene direktive, na podlagi njenega člena 10 pridobiti dovoljenje na podlagi člena 4 Direktive 2010/75. Enako velja za vsako „znatno spremembo" obrata na podlagi člena 20(2) te direktive.

31 Če se zahteva dovoljenje, prvič, morajo države članice v skladu s členom 24(1)(a) Direktive 2010/75 zagotoviti, da ima zadevna javnost zgodnjo in učinkovito možnost sodelovanja v postopku izdaje tega dovoljenja, in drugič, člen 25 te direktive članom te javnosti omogoča, da sprožijo sodni postopek, zlasti zoper to dovoljenje, če imajo zadosten interes.

32 V skladu s členom 3(9) Direktive 2010/75 „znatna sprememba" obrata pomeni „spremembo v vrsti ali delovanju obrata ali kurilne naprave, sežigalnice odpadkov ali naprave za sosežig odpadkov, ali njihove razširitve, ki ima lahko znatne negativne vplive na zdravje ljudi ali okolje."

33 Iz tega člena 3, točka (9), izhaja, da je treba spremembo opredeliti kot „znatno" pod dvema pogojema, pri čemer se prvi nanaša na vsebino spremembe, drugi pa na njene morebitne posledice.

34 Ta dva pogoja sta kumulativna. Sprememba v vrsti ali delovanju obrata ali razširitev obrata namreč ni „znatna" v smislu člena 3, točka (9), Direktive 2010/75, če ne more imeti znatnih negativnih vplivov na zdravje ljudi ali okolje. Nasprotno pa ne zadostuje, da ima lahko sprememba pomembne negativne vplive na zdravje ljudi ali okolje, da bi bila „znatna" v smislu te direktive. Če bi bilo tako, zakonodajalec Unije ne bi pojasnil, da je znatna sprememba sprememba v vrsti ali delovanju obrata ali razširitev obrata.

35 Prvi pogoj, ki se nanaša na vsebino znatne spremembe, je v členu 3, točka (9), Direktive 2010/75 alternativno opredeljen kot „sprememba v vrsti ali delovanju obrata ali razširitev obrata".

36 V zvezi s tem je treba na prvem mestu poudariti, da zgolj podaljšanje obdobja skladiščenja odpadkov samo po sebi ne spreminja območja obrata niti zmogljivosti skladiščenja, kakor je določena v prvotnem dovoljenju, in torej ne pomeni „razširitve" obrata. Predložitveno sodišče je

poleg tega pojasnilo, da je podaljšanje obdobja skladiščenja odpadkov iz spora o glavni stvari predvideno brez sočasne spremembe največje dovoljene površine odlagališča ali njegove dovoljene skupne zmogljivosti.

37 Dodati je treba, da ta določba „znatno spremembo“ opredeljuje kot „spremembo […] obrata“. To besedilo je še toliko pomembnejše, ker je namen Direktive 2010/75 urediti „industrijsk[e] dejavnosti, ki povzročajo onesnaževanje okolja“, kot je razvidno zlasti iz opredelitve njenega področja uporabe v členu 2 te direktive in iz naslova Priloge I k navedeni direktivi, v katerem so naštete dejavnosti, za katere je potrebno dovoljenje v skladu z njenim poglavjem II. Vendar pa zgolj podaljšanje obdobja skladiščenja ne pomeni spremembe obrata, niti njegove vrste niti delovanja.

38 Na drugem mestu, kot je generalna pravobranilka navedla v točki 35 sklepnih predlogov, zgolj podaljšanje obdobja skladiščenja ne spremeni delovanja niti vrste odlagališča.

39 To razlago potrjuje sobesedilo člena 3, točka (9), Direktive 2010/75.

40 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da v nobeni določbi Direktive 2010/75 trajanje obratovanja ni navedeno kot značilnost delovanja obrata, ki mora biti nujno navedena v dovoljenju.

41 Ker Direktiva 2010/75 ne nalaga, da mora prvotno dovoljenje določati trajanje obratovanja, je ni mogoče razlagati tako, da zahteva, da je samo podaljšanje obratovanja predmet novega dovoljenja.

42 Iz navedenega izhaja, da zgolj podaljšanje obdobja skladiščenja odpadkov ne pomeni niti spremembe v vrsti ali delovanju niti razširitve obrata v smislu člena 3, točka (9), Direktive 2010/75. Zato tako podaljšanje ne izpolnjuje prvega od dveh kumulativnih pogojev, navedenih v točkah 32 in 33 te sodbe, ki ju ta določba določa za opredelitev „znatne spremembe“.

43 Zato ni treba preučiti, ali je drugi pogoj „znatne spremembe“, in sicer, da ima ta sprememba lahko znatne negativne vplive na zdravje ljudi in okolje, izpolnjen.

44 Iz tega sledi, da to podaljšanje ne pomeni „znatne spremembe“ v smislu člena 3, točka (9), Direktive 2010/75. Zato člen 20(2), prvi pododstavek, te direktive, državam članicam ne nalaga obveznosti, da od upravljavca odlagališča zahtevajo, da zaprosi za novo dovoljenje, če namerava zgolj podaljšati skladiščenje odpadkov v mejah skupne zmogljivosti skladiščenja, ki je že bilo dovoljeno.

45 Glede na zgoraj navedeno je treba na zastavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 3, točka (9), Direktive 2010/75 razlagati tako, da zgolj podaljšanje obdobja skladiščenja na odlagališču, ne da bi se spremenila največja dovoljena površina obrata ali njegova dovoljena skupna zmogljivost, ne pomeni „znatne spremembe“ v smislu te določbe.

Stroški

46 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Člen 3, točka 9, Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja), je treba razlagati tako, da zgolj podaljšanje obdobja skladiščenja na odlagališču, ne da bi se spremenila največja dovoljena površina obrata ali njegova dovoljena skupna zmogljivost, ne pomeni „znatne spremembe“ v smislu te določbe.

Podpisi